MIATYÁNK / 11

# Fizetve!

„de szabadíts meg a gonosztól”

Ez a rövid kérés több dologra hívja fel a figyelmünket:

**1. A gonosz létezik**

**2. A gonosznak ereje van**

**3. A gonosznak erejével szemben a mi erőnk kevés**

**4. A gonosz felett Jézusnak hatalma van**

**5. Milyen ellenállásra hív bennünket az evangélium jó híre?**

**1. A gonosz létezik.**

Az első dolog, amire szeretném felhívni a figyelmeteket, az „a gonosztól” kifejezés. A görög szöveg itt határozott névelőt használ. Tehát nem úgy általában a gonoszról van szó, hanem a gonoszról. Mondhatnánk úgy is: a Sátánról. A Miatyánkban, amikor ez a kérés következik, akkor elsősorban róla van szó.

Ezen azonban jót szoktunk mosolyogni. A Sátán egyáltalán nem tűnik valódinak számunkra. Megmarad a népmesék együgyű patásának, vagy pedig a horrorfilmek rémisztő alakjának, aki valósággal bele tud költözni az emberekbe. Ez a beleköltözés pedig sokszor csupán gyomorforgatóan hollywoodi látványosság, vagy megmosolyognivaló babona.

A gonosz azonban súlyos valóság. Valahol mindannyian érezzük, hogy van egy sötét erő, ami működik a világban. Ez pedig nagyon nem együgyű és egyáltalán nem hollywoodi látványosság. A gonosz másik neve a Bibliában a diabolosz. A görög szó azt jelenti, hogy szétdobáló, szétziláló.

Amikor a világban élünk, akkor tapasztaljuk ezt a szétziláltságot. Amikor a béke, a rend, a szeretet megbomlik, akkor ott a Sátán munkálkodik, és manipulálja, kihasználja az embereket. Egy háborúban, egy válásban, egy áldatlan munkahelyi állapotban, egy félrecsúszott ember életében a gonosz ármánykodása is benne van. Persze ezeket elméletben meg tudjuk magyarázni racionális érvekkel, de amikor gyakorlatban az elszenvedői vagyunk, akkor sokszor érezzük, hogy működik valami az emberi racionalitáson túl is.

A gonosz tehát nagyon is valóságos. Ahogy Isten ujjlenyomata a teremtés – hiszen ki ne csodálkozna rá a teremtett világ szépségére és valahol kiben ne fogalmazódna meg, hogy vajon ki áll emögött –, úgy a töménytelen szenvedés mögött, fájdalom és könnyek mögött

nem áll-e valaki? Valamilyen sötét erő, aki mindezért felelős.

### 2. A gonosznak ereje van.

„Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el…” – Péter apostol a gonosz létét nemcsak elfogadja, hanem azt mondja, hogy nagyon is aktív szerepet játszik az életben. Nemcsak úgy van. A Sátán nemcsak egy olyan valami, amibe véletlenül belebotlunk, hanem egy ragadozó, aki zsákmányt keres.

A gonosz ereje abban ragadható meg leginkább, hogy bennünket, embereket manipulál. Az Édenkertben is a manipulálást láthatjuk. A Biblia úgy beszél róla, mint a hazugság atyjáról. A hazugság erejét pedig jól meg tudjuk ragadni, különösen a XXI. században, amikor el vagyunk árasztva a fake newsszal. Az ezeket előállító emberek felhasználnak, lépre csalnak bennünket. A saját céljaikra használnak. A Sátán ereje is leginkább ebben van. Eláraszt bennünket olyan fake newsszal, amelyek Istenről, Jézusról, rólunk és a másik emberről állítanak hazugságot. Ezek pedig teljesen elnyelnek, beszippantanak bennünket.

### 3. A gonosz erejével szemben a mi erőnk kevés

Nem azt olvassuk, hogy segíts megszabadulnunk a gonosztól, hanem azt, hogy szabadíts meg a gonosztól. Ez nem valami olyasmi, amit mi csinálunk, hanem olyan, amit velünk csinálnak. Ezzel kapcsolatban egy kép van hosszú ideje a fejemben. Kormos kutyánkon időről időre kullancsot találunk. A kullancs Kormosnak fel sem tűnik. Az élősködő szívja a vérét, sőt akár halálosan meg is betegítheti, de ez nem zavarja semmiben. Fel sem tűnik neki a jelenléte. Pedig ő is tud vakarózni, dörgölőzni, hemperegni, de az alattomos kis lénynek érzéstelenítő van a nyálában, és észre sem veszi, hogy ott van. Én észreveszem. Megpróbálom eltávolítani. Persze pontosan ez az eltávolítás nem tetszik Kormosnak, mindent megtesz annak érdekében, hogy szabaduljon az elől, hogy lefogva kiszedjük belőle.

Valamiképpen ehhez hasonló a Sátán is. Ott van rajtunk. Nem is kell megszoknunk, mert érzéstelen és láthatatlan. Közben azonban elveszi az életünket, megmérgezi a mindennapjainkat. Szétzilál kívülről és belülről, egyre nagyobbra hízik rajtunk, míg mi szépen lassan elenyészünk. A kullancs, ha megszívta magát, leesik, a Sátán azonban sohasem telik meg. Ő olyan kullancs, ami legvégül minket akar elnyelni.

Magunktól őt sem tudjuk kivenni. Túl láthatatlan, túl szívós, túl ravasz, és túl mélyen van a szívünkben. A Sátánt nem tudjuk jócselekedetekkel ledörzsölni, egy kis vallásos hempergéssel kivarázsolni az életünkből. Ehhez Istenre és Jézus Krisztusra van szükségünk. Ha nem szabadítana meg bennünket, akkor meghalnánk. A kullancsok közül nem mindegyik halálos, van, amelyik csak kellemetlen és egészségtelen. Az emberek esetében azonban a Sátán mindig halálos. Aki a Sátán uralma alatt marad, az örök kárhozatra jut, ez alól a hatalom alól meg kell szabadulnunk.

## 4. A gonosz felett Jézusnak hatalma van

Isten azt szeretné, hogy a teremtett világban helyreálljon a rend. Azt szeretné, hogy békességben, szeretetben, harmóniában éljünk együtt egymással. Ennek ellensége a Sátán, és ellenségei vagyunk mi magunk is, hiszen a befolyása alatt élünk. Jézus azonban a kereszten a Sátánt lefegyverezte. „Eltörölte a követeléseivel minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, és eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára. Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan megszégyenítette őket, és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk.” Kol 2,14-15 Jézus teljes diadalt aratott. A Sátánt azonban még nem pusztította el. Hogy miért? Azt gondolom, hogy nem tart még ott Istennek a terve. De nekünk a lényeg az, hogy lefegyverezte.

Na de milyen fegyvert csavart ki Jézus a Sátán kezéből? Milyen fogakat vert ki az oroszlán szájából? Azt írja Pál: a bennünket terhelő adóslevelet semmisítette meg Jézus.

Mi is ez az adóslevél, és mi köze van hozzá a Sátánnak? Az adóslevél az, hogy Isten előtt mindannyian bukottan állunk. Nem imádjuk őt, hanem helyette bálványaink előtt borulunk le és minden más bűnünkkel csak szaporítjuk a tartozást. Egész egyszerűen egy kifizethetetlen adósságot halmoztunk fel Istennel szemben. Ez az adóslevél. A Sátán pedig pontosan erre az adóslevélre mutogat. A Sátán másik neve a vádló a Bibliában. Vádol bennünket, és előttünk vádolja Istent. Bennünket úgy vádol, hogy nem szűnik meg a Sátán Isten orra alá dörgölni a tartozásunkat. Látod, itt vannak az emberek, ezek a mocskok mennyi adósságot halmoztak már fel veled szemben, éppen itt lenne az ideje, hogy eltöröld őket a föld színéről. De Istent is vádolja előttünk. Nem is olyan nagy a tartozás az, amit számon akar tőled kérni a szakállas. Egy ilyen zsugori, haragtartó, kicsinyes Istennel nem is érdemes foglalkozni. Így próbál éket verni teremtmény és teremtő közé.

Isten azonban egyszer és mindenkorra el akarja törölni ezt a helyzetet. Jézus azért jött, hogy kiegyenlítse a számlát. Isten szeret bennünket, jobban, mint a Fiát, ezért Jézus feláldozza magát a kereszten. Ezzel kifizeti a számlát. Elhordozza a büntetést helyettünk. A keresztre pedig oda van szögezve az adóslevél, rajta pedig egy hatalmas pecsét: fizetve. A Sátán pedig már nem tud többé mutogatni a számlára. Nem tud vádolni bennünket Isten előtt: Isten azt mondja, hogy Sátán, a számla már ki van fizetve. „Nincsen azért most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak, mert az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől.” Róm 8,1-2

De neked sem tud mutogatni többé erre. Nem tudja azt mondani, hogy Isten nem érdemes az imádatra, meg azt sem, hogy Isten önző és csak ki akar használni. Amikor a fizetett adóslevélre nézel, akkor egyszerre hála önti el a szívedet. Milyen szerető is az Isten és milyen értékes vagyok is én neki!

Az adóslevél oda van szegezve. A számla ki van fizetve. Ezek tények. De a Sátán pontosan a tények elferdítésének a mestere. A tény még attól is tény, ha elferdítik, de az elferdített

tény megkeseríti, megmérgezi az életet. „Szabadíts meg a gonosztól” azt jelenti, hogy a Sátánnak ez a megváltás tényét elferdítő szándéka ne jelenjen meg az életünkben. Minden nyomorúságunk abból származik, hogy nem látjuk jól az eltörölt tartozást. Ha minden nap minden percében kristálytisztán látnánk és szívben tudnánk, hogy mit tett értünk Jézus, akkor a szívünk minden békétlensége a múlté lenne.

### 5. Milyen ellenállásra hív bennünket az evangélium jó híre?

A 90-es éveknek volt egy Nesquik-reklámja, amikor a kisgyerek azzal magyarázta az anyukájának a két pohár kakaó tényét, hogy a nyuszi itta a másikat. A nem keresztyén emberek pedig pontosan ennek a kibúvóját látják a keresztyénekben. A Sátán a nyuszi, akire rá lehet fogni mindent. Ahelyett, hogy csinálnának valamit a gonosszal szemben, csak szétteszik a kezüket. Mi itt már nem tehetünk semmit és különben sem mi csináltuk, hanem a kisördög bennünk! Jézus Krisztus győzelme a Sátán felett nem elkényelmesedésre hív bennünket, hanem éppen ellenkezőleg: küzdelemre.

Jézus lefegyverezte a Sátánt. Kiverte a fogát az oroszlánnak. Kihúzta a kullancsot. Ez azonban nem azt jelenti, hogy nekünk már nincsen dolgunk vele! Valósággal és erősen ellen kell állnunk a mesterkedéseinek! Hogyan lehetséges ez?

„Vigyázzatok, testvéreim, senki ne szakadjon el közületek az élő Istentől hitetlen és gonosz szívvel. Sőt buzdítsátok egymást minden egyes napon, amíg tart a ma, hogy a bűn csábítása közületek senkit meg ne keményítsen.”

Buzdításra és biztatásra. Egymásnak a buzdítására. Ezért kulcsfontosságú a gyülekezet. Egy gyülekezet közösségében lehetséges a buzdítás igazán és valóságosan. De mire is kell buzdítani? Talán arra, hogy meg tudod csinálni!? Nem! Arra, hogy olvasd a Bibliát és igyekezz minél tisztábban látni a keresztre szegezett adóslevelet. Egy gyülekezetbe ezért jövünk, hogy ebben tisztuljon a látásunk!

„Írtam nektek, gyermekek, mert ismeritek az Atyát. Írtam nektek, apák, mert ismeritek azt, aki kezdettől fogva van. Írtam nektek, ifjak, mert erősek vagytok, Isten igéje megmarad bennetek, és legyőztétek a gonoszt.” 1Jn 2,13-14

Isten igéje a leghatékonyabb fegyver a Sátán ellen. A Biblia végső soron annak a története, hogy Jézus miképpen szegezte oda az adóslevelet a keresztre. Erről szól és ennek a következményeiről. Ha szeretnénk megállni a Sátán mesterkedésével szemben, akkor minél többet kell olvasnunk és minél mélyebben megérteni. Megérteni értelemmel. Mert aki nem érti értelemmel, az örökké ki lesz szolgáltatva a Sátánnak. „Mindazokhoz, akik hallják a mennyek országának igéjét, és nem értik, eljön a gonosz, és elragadja azt, ami szívükbe van vetve: ez az útfélre esett mag.” Mt 13,19 Törekednünk kell a megértésre! Ha van olyan szakasz, amit nem értesz, ha van olyan rész, ami távol áll tőled, akkor nem hagyhatod annyiban! Értsd meg. Gondolkodj rajta. Beszéld meg a testvérekkel!

Megérteni szívvel. Amikor a Bibliát elkezdjük érteni szívvel, akkor az hitet munkál bennünk. Felismerjük, hogy ki is Isten. Megértjük, hogy mit tett értünk. Aki addig távol állt tőlünk, azt elkezdjük közel érezni önmagunkhoz. A hit pedig szárba szökken bennünk, és elkezd erősödni. A hit nem magától növekszik, szüksége van a Szentírás talajára, az Ige esőjére. Az így szárba szökkenő hit pedig védelem a gonosz ellen. „Vegyétek fel mindezekhez a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát.” Ef 6,16